

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ**

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
7 серпня 2013 р., середа**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Мова не уступила языку** *Елена Галаджий, "Комсомольская правда в Украине".....2*
- Прошел год. "Комсомолка" узнавала, оправдались ли страхи оппозиционных депутатов: из каких сфер жизни русский язык вытеснил своего украинского "брата": "Вред, причиненный введением этого закона, значительный. На телевидении украинский терпит поражение, в кинотеатрах он уже наполовину искоренен. В правительстве видим огромное количество министров, которые не разговаривают на государственном языке - В.Кириленко".
- С милиции снимут маски и выдадут жетоны** *"Комсомольская правда в Украине"4*
- "На форме милиционера должен быть нагрудный знак с его инициалами и занимаемой должностью. Это даст возможность украинцам идентифицировать личность милиционера в случае какого-то ЧП во время митинга", - рассказал один из авторов законопроекта Г.Москаль.
- "Олег Царьов далі слів не піде...»** *"Газета по-українськи".....4*
- "О.Царьов - людина, яка має не лише потужні кулаки, але й свою особисту позицію у Партії регіонів. В її лавах він - "біла ворона". Завжди поводить себе відокремлено і самостійно. Гучні заяви робить не вперше. Хоча таке в "Регіонах" не прийнято. Там завжди дуже обережно підходять до підбору слів. Царьов досі живе в СРСР, цим і зумовлене його ставлення до Євросоюзу. Хоча ця заява Царьова швидше за все добре підготована і тільки скидається на імпровізацію", - вважає політолог А.Золотарьов.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

- Бунтувати чи робити вибір? Засоби від системи** *Українська правда.....5*
- За даними Соціологічної групи "Рейтинг", більше 80 % громадян хочуть мати можливість відкликати депутатів. Цю ж можливість декларовано в програмах опозиційних партій. Однак які підстави та процедура відкликання? Бо якщо-такі через суд, "за вимогою 226 депутатів" або "якщо є підписи 10% виборців від списку по округу" – то це не відкликання, а його імітація.
- Игорь Мирошниченко требует отставки Виктории Георгиевской** *proIT.....8*
- Председатель Комитета по вопросам свободы слова и информации Н.Томенко («Батьківщина») ранее публично выражал мнение, что В.Георгиевская не имеет достаточного опыта работы в сфере телерадиовещания.
- Павел Розенко об отпуске Попова: «А как же парализованный Киев?»** *Багнет...9*
- Вот и стала известна причина созыва «внеочередной сессии Киевсовета» аж на 19 августа: «пусть барин отдохнет», а все остальное - пусть ждет». «Плевать он хотел на Киев и проблемы

киевлян, наплевать ему на проблемы бюджетников и финансирование программ. «Работа - работой, а обед - по расписанию», - резко заявил нардеп.

Николай Левченко за завтраком с Березовской *Обозреватель*9

"Обозреватель" продолжает еженедельный проект "Завтрак на высоте" с журналисткой А.Березовской. Собеседником Алены стал народный депутат Украины – Н.Левченко. Говорили о Высоцком, Пушкине, Есенине, Вознесенском и Рождественском Завтрак проходил на высоте 146 метров с шикарным видом, открывающимся с крыши торгово-офисного центра "Gulliver".

БЛОГИ

Ганна Герман: «Вибір України залежить лише від її народу»
корреспондент.net15

"Іншими словами, скасувати європейський вибір України може лише український народ. Ці слова я би хотіла адресувати тим колегам в парламенті і поза ним, які роблять спроби ревізії європейського вектора української зовнішньої політики".

Александра Кужель: «Как налоговая наполняет бюджет. Рецепт от Климченко» *glavkom*15

"Виктор Федорович, так вот же они, кому нужно руки поотбивать! В связи с вашими грозными президентскими словами с нетерпением ожидаем эпическую картину: руководство налоговой Киево-Святошинского района и Янукович с учительской указкой, изо всех сил бьющий по жадным чиновничьим перстам".

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Выброс аммиака на заводе "Стирол" унес жизни пяти человек *Интер,*
Подробности16

Медики занепокоєні масовим продажем фальшивих ліків *УТ-1, Підсумки дня ...17*

Існування «партії Путіна» в парламенті України суперечить Конституції
Радіо Свобода18

Хто найбільше винен у тому, що погані дороги вбивають людей? *Радіо*
Свобода, Ваша Свобода18

Друковані видання

Мова не уступила языку

Елена Галаджий, "Комсомольская правда в Украине"

Завтра исполняется ровно год, как президент Виктор Янукович подписал один из самых скандальных за последнее время законов - языковой. Законодательная инициатива депутатов Вадима Колесниченко и Сергея Кивалова, которая предусматривает возможность официального двуязычия в регионах, где численность нацменьшинств превышает 10%, наделала много шума. Само принятие закона сопровождалось драками и потасовками в сессионном зале Верховной Рады. Оппозиция утверждала, что этот документ убьет украинский язык, а русский приобретет второе дыхание и станет неофициально вторым государственным. Опасения оппозиционных лидеров выплеснулись в созыв "языкового Майдана", который, впрочем, продержался всего несколько дней.

Прошел год. "Комсомолка" узнавала, оправдались ли страхи оппозиционных депутатов: из каких сфер жизни русский язык вытеснил своего украинского "брата".

КИНО НА "МОВЕ", РЕКЛАМА - НА ЯЗЫКЕ

Итак, какие блага (опасности) обещал (предвещал) для украинцев языковой закон?

Предполагалось, что после того, как депутаты местного совета проголосуют за предоставление статуса регионального тому или иному языку, его можно будет использовать наряду с украинским. Это означает, что представитель любой нации сможет учить родной язык в школе, издавать на нем книги, открывать телеканалы, вести диалог с государством и защищаться в суде.

Но, как показало время, языковой реформы не получилось. Хотя в половине регионов страны узаконили региональные языки, "мовная" ситуация кардинально не изменилась. В кинотеатрах по-прежнему отдают предпочтение прокату фильмов с украинским дубляжем. Прокатчики объясняют, что им выгоднее транслировать фильмы с украинским дубляжем. Во-первых, государство дает на них льготы по НДС, во-вторых, дублировать на региональный - необоснованно затратно.

Нет кардинальных изменений и в образовании. Родители даже в русскоязычных регионах не стали заваливать районы просьбами перевести ребенка в русскоязычные садики и школы. Да и факты о том, что в каком-то регионе велось судопроизводство на гагаузском или венгерском языке, не зафиксированы. Даже названия табличек на кабинетах чиновников в основном написаны на украинском языке.

Единственными, кто активно использовали в своей деятельности закон Колесниченко - Кивалова, стали рекламщики. Все чаще в крупных городах страны можно встретить русскоязычные билборды, сити-лайты и постеры.

Языковые споры в парламенте заставляли депутатов делать немислимые кульбиты и даже лезть в драку. Фото: УНИАН.

ОППОЗИЦИЯ ОБЕЩАЕТ ЗАКОН ОТМЕНИТЬ В 2015-м

По словам одного из авторов закона Вадима Колесниченко, его "детище" не пошло в массы из-за того, что еще очень мало времени прошло. Кроме того, не все граждане страны знают, какими правами их наделяет этот документ.

- Я намерен в ближайшее время растиражировать закон и раздать людям для изучения, чтобы они знали и могли пользоваться своими правами. Тогда вы и увидите эффект от его действия, - сказал **Вадим Колесниченко**. Также регионал уточнил, что его закон не стал дамкловым мечом для украинского языка.

- Он ни в коем случае не посягнул на государственный украинский язык, - уточнил Колесниченко.

У оппозиционеров же своя правда: - Вред, причиненный введением этого закона, значительный. На телевидении украинский терпит поражение, в кинотеатрах он уже наполовину искоренен. В правительстве видим огромное количество министров, которые не разговаривают на государственном языке, - подводит итоги **народный депутат Вячеслав Кириленко**, который год назад голодал в знак протеста против этого закона.

Политик говорит, что когда оппозиция возьмет реванш в 2015 году и выиграет президентские выборы, то закон отменят.

- Победив в 2015 году на президентских выборах, оппозиция сделает все возможное, чтобы закон Колесниченко - Кивалова признать нелегитимно принятым. Ведь голосование по закону было не по регламенту: второе чтение документа проигнорировали, около двух тысяч поправок не рассмотрели. То есть очередная языковая схватка между политиками ожидается через два года.

Владимир Фесенко, директор Центра политического анализа "Пента":

- Партия регионов голосование по языковому закону использовала как предвыборную технологию, которая дала неплохой электоральный эффект. Предполагалось, что после выборов закон пересмотрят, но напряжение вокруг языковой ситуации было очень быстро снято. В итоге

в партии власти решили законсервировать этот вопрос. Временно. Предполагаю, что во время президентской избирательной кампании тема языка будет снова поднята на щит.

Что же касается оппозиции, то для них борьба с принятием законопроекта просто была пиар-показухой, не более.

В каких регионах появились региональные языки?

Одесский областной и городской советы, Харьковский, Херсонский, Николаевский, Запорожский, Севастопольский, Днепропетровский и Луганский горсоветы, Краснолучский горсовет (Луганская обл.), Запорожский, Донецкий, Херсонский, Николаевский и Днепропетровский областные советы один за другим приняли решение о признании русского языка региональным.

<http://kp.ua/daily/070813/407316/>

С милиции снимут маски и выдадут жетоны

"Комсомольская правда в Украине"

Образ американских копов украинские парламентарии хотят примерить на наших милиционеров. В Верховную Раду поступил законопроект, который указывает, как должен выглядеть отечественный страж порядка на мирных митингах и акциях протеста.

- На форме милиционера должен быть нагрудный знак с его инициалами и занимаемой должностью. Это даст возможность украинцам идентифицировать личность милиционера в случае какого-то ЧП во время митинга, - рассказал один из авторов законопроекта Геннадий Москаль.

Второе нововведение носит запретительный характер. Депутаты хотят ввести табу на маски и шлемы.

- Зачем правоохранителям на митинги или акции протеста надевать маски и шлемы? Это же мирные собрания граждан и никакой угрозы здоровью или жизни правоохранителей они не представляют, - рассуждает Москаль. - А с другой стороны, представьте, что какой-то милиционер обидел участника митинга. Как его опознать, если он был в маске и без значка? Никак.

Также политики считают целесообразным запретить использовать для защиты общественного порядка на митингах бойцов спецподразделений МВД, в частности "Беркута", а также представителей Внутренних войск.

К слову, два года назад народный депутат Вадим Колесниченко предлагал коллегам узаконить дресс-код участников акций протеста - ввести запрет на маски и капюшоны. Однако данная инициатива поддержки среди парламентариев не нашла.

<http://kp.ua/daily/070813/407318/>

"Царьов далі слів не піде...»

"Газета по-українськи"

Нардеп-"регіонал" Олег Царьов - "біла ворона" у Партії регіонів, тому дозволяє собі "словесні провокації". Однак оскаржувати Угоду про асоціацію із ЄС ні він, ні інші "регіонали" не будуть, бо змушені підкорятися основній лінії партії.

Про це сказав політолог Андрій Золотарьов.

"Олег Царьов - людина, яка має не лише потужні кулаки, але й свою особисту позицію у Партії регіонів. В її лавах він - "біла ворона". Завжди поводить себе відокремлено і самостійно. Гучні заяви робить не вперше. Хоча таке в "Регіонах" не прийнято. Там завжди дуже обережно підходять до підбору слів. Царьов досі живе в СРСР, цим і зумовлене його ставлення до Євросоюзу. Хоча ця заява Царьова швидше за все добре підготована і тільки скидається на імпровізацію", - вважає політолог.

Він розповідає, що існування усередині Партії регіонів, так званої, "партії Путіна" ні для кого не таємниця. Членом саме цього угруповання є Царьов.

"Те, що в середині Партії регіонів є "партія Путіна" — секрет Полішинеля. Однак зараз, коли внутрішня протиріччя у Партії регіонів нарастають як снігова лавина, навряд чи "путінці" підуть на відкритий конфлікт. Таке може статися, якщо щось не зростеться у Вільності і Угоду не підпишуть. Саме тоді цю партію буде голосно чути. Тоді аргументи проти вступу до Євросоюзу активно висуватиме і прем'єр Микола Азаров, який також є прибічником Митного Союзу", - каже Золотарьов.

На його думку, Партія регіонів загалом позицію Царьова не підтримає. Зокрема, її розкритикують проєвропейськи настроєні "регіонали", як от Володимир Олійник та Ганна Герман. Золотарьов передбачає, що й сам Царьов далі слів не піде.

"Це - такий пробний крок, словесна провокація. Навряд чи Царьов подаватиме до суду, якщо не буде команди згори. Такими імпровізаціями він не займатиметься. Адже, як і кожна людина, яка має в Україні бізнес, ним не ризикуватиме. Підприємства Царьова розташовані в межах території, яку контролює Янукович, а не Володимир Володимирович. То ж, як би йому не хотілося, "регіонал" буде вимушений підкорятися партійній дисципліні та основній лінії Партії регіонів", - прогнозує Золотарьов.

Політолог наголошує: якими б не були думки різних членів Партії регіонів, усі дотримуватимуться того рішення щодо Євросоюзу, яке буде прийнято на горі.

"Там так заведено, на відміну від опозиції. Зараз ми бачимо заяви про європейський курс Партії регіонів. Що з цього вийде — інша справа. Але заява є, і Царьов буде змушений підкорятися цій позиції", - говорить він.

Нагадаємо, нардеп-"регіонал" Олег Царьов заявив, що Угода про асоціацію із ЄС суперечить Конституції України. Депутат опублікував відповідні правові висновки. Він також спрогнозував, що група депутатів Верховної Ради може зробити подання до Конституційного суду і добитися визнання Угоди неконституційною.

<http://gazeta.ua/articles/politics/carov-dali-sliv-ne-pide-bo-mae-biznes-na-teritoriji-yanukovicha-a-ne-volodimira-510439>

Інтернет-ЗМІ

Бунтувати чи робити вибір? Засоби від системи *Українська правда*

"Виборчий бюлетень сильніше кулі" - Авраам Лінкольн

Свій політичний вибір ми зазвичай оцінюємо як невдалий, що й підтверджують низькі рейтинги всіх гілок влади під час соціопитувань. Тому не бракує пропозицій щодо "фільтрації" неякісних депутатів та чиновників. Переважно таких:

– потрібні "контролери" – суб'єкти з надзвичайними повноваженнями: антикорупційний комітет чи лідер з "політичною волею" та "сильною рукою";

– недостойних треба відсікати вже на підступах до влади – отже, необхідні "сторожі", які проведуть люстрацію;

– надія на "суддів": депутат складає письмові зобов'язання перед виборцями, а в разі їх невиконання подавати на нього в суд.

Однак в умовах нашої "політичної матриці" все це не спрацює. Яка б партія не відрядила "контролера", з ним домовлялись олігархічні клани – бо вони були спонсорами всіх політичних сил. Події в Грузії засвідчують, що навіть таку "політичну волю" як у президента Саакашвілі – теж можна нейтралізувати.

Для люстрації потрібен закон – та чи депутати аж настільки нерозумні, щоб прийняти те, від чого самі постраждають? А правова оцінка виконання "обранцем" своїх обіцянок – це ж скільки судової тяганини? Ця пропозиція вигідна хіба що адвокатам.

І нарешті – хто контролюватиме самих "контролерів", "сторожів" та суддів?

Між тим свій економічний вибір та "фільтрацію" ми здійснюємо незрівнянно ефективніше. Голосуємо щодня, попередньо заробленим "виборчим бюлетенем", себто грошима, особисто контролюючи свій вибір – товари та послуги. Одночасно проводимо "люстрацію". Зокрема й могутніх корпорацій: спочила на лаврах "Нокія" – поступись лідерством "Самсунгу" та "Еплл"; зазналась "Соні" – уже 4 роки без прибутків.

Дві сторони суспільного життя – економіка й політика – тісно пов'язані між собою. Хоча й асиметричні, немов електрична та магнітна складові єдиного електромагнітного поля. Цікаво порівняти технології вибору, які використовують у сфері економіки та політики.

Особливості ринкового "голосування":

- проходить часто, застосовують багато інструментів: гроші, акції, кредити, ф'ючерси тощо;
- проводиться самостійно, його результат контролюють особисто;
- неможливе без підтримки держави: друкування грошей, нагляд за банківською системою, боротьба з фальшивомонетниками та інфляцією.

Політичне голосування:

- в Україні інструмент один: ставимо "галочку" в бюлетень раз на 5 років;
- в Україні проводиться під контролем влади, виборець не може перевірити, як враховано його голос. Хоча, у принципі, цю процедуру можна провести самостійно, контролюючи її самотужки: приміром, жителі зібрались та проголосували за будинковий комітет руками;
- небезпечно як ядерна зброя, бо делеговані у владу особи отримують право змінювати закони. Віддали більшовики в 1917 році "землю – селянам", а потім поміняли правила гри – і, шляхом колективізації, землю забрали.

Безперечно, чинна технологія політичного волевиявлення дуже примітивна. Однак її можна вдосконалити, створивши повноцінний "політичний ринок", де кожен – дієвий "контролер" та "сторож", а тому "сильна рука" не потрібна.

Для цього необхідно, щоб аналогічно до ринкового голосування, виборець міг:

- впливати на політику частіше – хоча б раз у рік. Наприклад, шляхом відкликання виборних представників влади;
- користуватись процедурою, яка забезпечує комфортне голосування та довіру до його результату.

За даними Соціологічної групи "Рейтинг", більше 80 % громадян хочуть мати можливість відкликати депутатів. Цю ж можливість декларовано в програмах опозиційних партій. Однак які підстави та процедура відкликання? Бо якщо-такі через суд, "за вимогою 226 депутатів" або "якщо є підписи 10% виборців від списку по округу" – то це не відкликання, а його імітація.

Вхід – гривня, вихід – десять.

Виборець має мати необмежену можливість відкликати свій голос

Наведемо стислий опис процедури волевиявлення, яка таку можливість забезпечує – голосування із самоконтролем, ГСК.

На традиційних виборах усі бюлетені однакові, для таємності голосування. Після вкидання їх у скриньку для голосування, учасник голосування – надалі виборець – не може розрізнити "свій" та "чужий" бюлетень. Це полегшує махінації на виборах та утруднює процес відкликання.

Дещо ускладнивши процедуру, можна забезпечити результати голосування від підрбок та зробити відкриття простим.

1. Для того щоб виборець міг відстежити "свій" бюлетень, використовують попередньо нумеровані бюлетені з відривною частиною – квитанцією.

2. А як же таємниця голосування? Вона зберігається – перед голосуванням бюлетені в згорнутому виді – номери закриті, – перетасовують, і виборці витягують їх довільно, як у лотереї. Тому номер витягнутого бюлетеня відомий тільки виборцю. Виборець залишає квитанцію собі, бюлетень кидає в скриньку для голосування.

3. Після підрахунку голосів складають упорядкований список номерів бюлетенів, використаних у голосуванні, та результат по кожному бюлетеню. Список оприлюднюють – виборча дільниця, інтернет. Кожен може перевірити, як саме враховано його бюлетень. Пред'явивши квитанцію, яка має більшу силу ніж укинута бюлетень, можна виправити невірний результат, тому фальсифікувати вибори немає сенсу.

4. Самоконтроль знімає сумніви щодо застосування комп'ютерних пристроїв, які миттю зчитують бюлетень – адже кінцевий результат контролює виборець! Отже, можна голосувати за великими "відкритими" списками, відкликати вибраних раніше осіб, використавши для цього квитанції. Причому відкликають ті, хто голосував за цих осіб. "Не важно как голосуют, главное, кто считает", як казав Йосип Сталін.

5. Попередній запис даних виборця в комп'ютер дає змогу уникнути подвійного голосування та проводити різноманітні процедури голосування самостійно, без підтримки адміністрації та за відсутності списку виборців, проводити їх протягом багатьох днів чи поштою.

Політичний ринок є найкращим засобом від корупції, бо мільйони "контролерів" підкупити неможливо. Одночасно він сприяє реформуванню держави.

Держава – це: 1) люди, ресурси – природні, матеріальні, фінансові тощо; та 2) правила гри, разом із засобами їх забезпечення – влада, суд, силові відомства тощо.

Людей чи ресурси швидко змінити не можна.

Зате введення нових правил гри нерідко забезпечує збільшення віддачі від наявних ресурсів, прорив у економіці та різке підняття рівня життя навіть у проблемних країнах. Це особливо помітно, коли порівняти такі країни з їхніми сусідами: Південна та Північна Корея, Сінгапур – Малайзія, Польща – Україна.

Але як їх отримати, ці нові прогресивні правила гри? На мітингах не приймеш, а чекати ідеальних політиків, які їх напишуть, марно.

То, може, згадати зауваження Генрі Кіссінджера, що "корумповані політики псуять репутацію інших 10 відсотків" та почати відфільтровувати оцих 10 % порядних, застосувавши відкриття депутатів, суддів, мерів та міліціонерів як механізм контролю та відбору кращих? Відбирати таких, що дають нам максимум, а не чекати подачок від них, як сьогодні.

Одним словом, народний контроль влади. А оскільки влада – це своєрідний наркотик, то ще коротше й зрозуміліше – наркоконтроль влади.

Отже, мета та засіб її досягнення: нові правила гри через наркоконтроль влади.

Амбулаторні процедури активного вибору

І нарешті, останній урок – від чартистів. Для запровадження контролю влади можна використати їхнє "ноу-хау" – збирати підписи за закон про відкриття виборних посадовців. Цей закон, по суті, рівнозначний тій вимозі чартистів – щорічне переобрання парламенту, – яку дотепер не виконано.

Чому? Може тому, що сучасні політичні партії розвинутих країн – це не ті суб'єкти, яких потрібно тримати на такому короткому повідку. З іншого боку, недавні події "Захопи Волл-стріт", масові протести у Франції, Іспанії, Греції та Туреччині свідчать про те, що процедур тиску на владу не вистачає й там.

Бо чи не краще було б, у разі чого, мати можливість ініціювати відкликання влади, а не проводити багатоденні мітинги та бунтувати?

Як відмічає Роберт Даль: "Сучасні технології комунікацій посилюють можливість контактів у одному напрямку – від лідерів до громадян", що дає лідерам "додаткові можливості контролювати громадян, однак не забезпечує контроль громадян за лідерами".

А відкликання та інші процедури на основі ГСК якраз і дають громадянам змогу контролювати політиків. Причому, бажано вживати процедури "активного вибору" – ті, де ми самі робимо вибір кращого, на відміну від "пасивного вибору" – з того, що нам пропонують, вибору проти гіршого.

Процедури активного вибору для протидії монополії багатих на владу:

– "Сватання до політиків" – попереднє висування "кандидатів у кандидати". Однак усіма виборцями округу, а не тільки серед прибічників окремої партії як у "праймеріз", котрі в наших умовах мало реальні. Може проводитись незалежно від влади та партій.

Позитивний з ніг до голови лікар Айболить. Чи піде він кандидатом у депутати від опозиції? Ні, бо завтра ж його звільнить провладний Бармалей. А коли Айболить взнає, що в нього 40 % підтримки жителів? Цілком навіть можливо;

– Більш складні та досконалі системи голосування. Наприклад, виборець отримує 5 голосів, які може розподілити серед кількох кандидатів. Або голосування типу instant runoff voting, яке дозволяє за один тур виборів провести еквівалент двотурового голосування. Складно? Але ж так голосують в Австралії, Індії й навіть на Папуа Новій Гвінеї;

– Відкликання виборних посадовців;

– Референдуми, опитування та народні ініціативи. Попервах виключно місцеві.

Політики нерідко нарікають на слабку активність населення. Порада для них, авторство якої приписується Томасу Маколею: "Правителі повинні не звинувачувати людей у відсутності патріотизму – а зробити все від них залежне, щоб вони стали патріотами".

І хоча в оригіналі трохи інакше, однак складно осуджувати саме такий переклад. Навіть, у підтримку, питання-підказка:

"Чи достойні українці того, щоб робити свій активний вибір, як чартисти в Англії 175 років тому – а не тільки пасивно споглядати мітинги?"

<http://www.pravda.com.ua/articles/2013/08/6/6995546/>

Игорь Мирошниченко требует отставки Виктории Георгиевской *proIT*

Нардеп Игорь Мирошниченко («Свобода») подал 6 августа в Верховную Раду на рассмотрение Проект Постановления об освобождении с должности члена Национального совета по вопросам телевидения и радиовещания Виктории Георгиевской, передает корреспондент «proIT».

На данный момент текст проекта постановления отсутствует на сайте ВР.

Напомним, Георгиевская была избрана членом Нацсовета по квоте Верховной Рады. За соответствующее решение парламента 4 июля проголосовали 245 народных депутатов (Партия регионов — 196, КПУ — 32, внефракционные — 17).

24 июля Георгиевская вступила в новую должность и впервые приняла участие в заседании регуляторного органа.

Председатель Комитета по вопросам свободы слова и информации Николай Томенко («Батьківщина») ранее выражал мнение, что Виктория Георгиевская не имеет достаточного опыта работы в сфере телерадиовещания.

<http://proit.com.ua/news/gosregulation/2013/08/07/111440.html>

Павел Розенко об отпуске Попова: «А как же парализованный Киев?»

Багнет

Новость об отпуске председателя Киевской городской государственной администрации Александра Попова удивила представителей оппозиционного лагеря. Так, комментируя решение Попова отдохнуть, народный депутат Украины Павел Розенко отметил следующее: «Топ-новость последнего часа: Попов ушел в отпуск. Красава! А как же учителя-врачи и бюджетники, которые, по его словам, не получают надбавок? А как же «парализованный» без изменений в бюджет Киев»? Вот и стала известна причина созыва «внеочередной сессии Киевсовета» аж на 19 августа: «пусть барин отдохнет», а все остальное - пусть ждет». «Плевать он хотел на Киев и проблемы киевлян, наплевать ему на проблемы бюджетников и финансирование программ. «Работа - работой, а обед - по расписанию», - резко заявил нардеп. На замечание, что народные депутаты в это время тоже отдыхают, Розенко ответил таким образом: «так это же Попов, кричал, что в Киеве - катастрофа, бюджета нет, денег нет, социальные программы не финансируются и т.д. и т.п. А мы ж об этом не говорили. И вот (как понимать поведение председателя КГГА), если в Киеве такая «катастрофа» и в это время он себе позволяет уйти в отпуск?»».

<http://www.bagnet.org/news/politics/223662>

Николай Левченко за завтраком с Березовской

Обозреватель

"Обозреватель" продолжает еженедельный проект "Завтрак на высоте" с журналисткой Аленой Березовской. Собеседником Алены стал народный депутат Украины – Николай Левченко. Говорили о Высоцком, Пушкине, Есенине, Вознесенском и Рождественском Завтрак проходил на высоте 146 метров с шикарным видом, открывающимся с крыши торгово-офисного центра "Gulliver".

А.Б. Доброе утро, Николай!

Н.Л. Здравствуйте Алена! Вы не предупреждали, что будем общаться на такой высоте... Неожиданно!

А.Б. Все спонтанное и неожиданное приносит больше приятных эмоций, чем спланированное.

Н.Л. Соглашусь.

А.Б. Николай, мы с Вами в какой-то степени единомышленники. Для меня русский язык – родной. Я считаю, что его необходимо сделать вторым государственным языком. Вы, в свою очередь, говорили, что он должен быть единственным государственным. Более того, Вы – один из немногих политиков, которые не боятся защищать русскоязычных граждан. Вы говорите, что украинский язык может быть элементом самобытности нации, фольклора. Ваша цитата: "Без всяких сомнений, русский язык станет вторым государственным. Почему идет такое сопротивление? Потому что противники русского языка прекрасно понимают, какие будут результаты: украинский язык – язык фольклора. И с приданием статуса государственного русскому, необходимость говорить на украинском просто отпадет. Это – не язык науки. Он не умрет – на нем будут писать песни, рассказывать анекдоты, он станет фольклором. А русский язык – язык науки, язык цивилизации." После того, как Вы стали депутатом Верховной Рады, Ваша позиция не изменилась?

Н.Л. Депутатство здесь абсолютно не причем. Однако, уже став народным депутатом, я извинился перед всеми украиноязычными гражданами Украины, которых могла задеть, обидеть фраза о том, что украинский язык – это язык только фольклора. Это никак не связано с депутатством. Лишь с тем, что когда я говорил те слова, мне было 25 лет, а сейчас – 33 года. И я с возрастом поставил себя на место людей, которые думают и говорят на украинском языке. Те слова я говорил во время президентства Ющенко, когда было давление на русский язык, говорил на эмоциях, "от противного". Ведь, когда давят возможны две реакции: или подчиниться, или сопротивляться. Моя реакция была в сопротивлении. И, наверное, я как-то

задел, обидел тех людей, для которых украинский – язык родной, на котором думают, поют песни... Но это никак не относится к тем политикам, которые формируют мнение, спекулируют на этом, и говорят, что мы все должны говорить на одном языке, что в Украине должен быть государственным только украинский. К этим людям мое извинение не относится. Я абсолютно уверен: государственных языков должно быть два в Украине. Наше государство от этого только окрепнет. Это факт: на русском языке говорят, по меньшей мере, 30-35 миллионов граждан Украины. Отказаться от него – это значит предать самих себя. А главное – перечеркнуть перспективу. Настолько очевидно: русским языком пользуются, на нем думают и говорят. Русский язык – один из четырех мировых языков, на котором, по данным ЮНЕСКО, сосредоточено 90% всей информации на Земле. Немецкий, английский, французский, русский – четыре мировых языка. Сегодня большинство научных открытий, вся информация сосредоточена на четырех языках. И сегодня нашей стране, находящейся между Россией и Европой, отказываться от мирового языка просто глупо. Поэтому, безусловно, русский язык должен быть государственным. Когда я говорил, что он должен быть единственным государственным – это был такой эпатаж, политическая гипотеза: вы хотите один украинский, а я считаю, что должен быть один русский. Но давайте сойдемся и на украинском, и русском.

Когда выступал в парламенте от имени фракции, начал свою речь на украинском языке, на котором свободно говорю, и сказал, что пока в сессионном зале не будет уважения к русскому языку, пока русский не будет вторым государственным, с трибуны парламента я буду говорить только на русском языке. Я Вас не разочаровал, Алена?

А.Б. Меня – нет. Считаю, что права украинцев, граждан этой страны, людей, которые строят экономику этой страны, должны соблюдаться.

Н.Л. Здесь принципиальна позиция каждого из нас. Нам объявили, что мы должны говорить только на украинском языке. Получается, предать самих себя, свою историю, свое детство? А завтра что-то еще скажут нам... Потому тут вопрос и в целесообразности, и в будущем, и в элементарной порядочности перед собой, своими родителями, предками. Мы являемся носителями языка и не должны от него отказываться. А государственность от этого не пострадает.

А.Б.: В СМИ визит Владимира Путина в Украину 27-28 июля окрестили, как полный разрыв российско-украинских отношений. Цитирую: Владимир Путин относится к Виктору Януковичу, как к предателю...

Н.Л. Если Президент какого-либо государства идет против интересов своей страны, только в этом случае он может считаться предателем. Объективно. Любой президент, в том числе и Виктор Янукович, которого поддерживает народ, действует в интересах государства. Есть знаменитая фраза Черчилля: "У Англии нет друзей и врагов. У Англии есть национальные интересы". То же самое и у нас. Как может Путин считать главу другого государства предателем? Так он может оценивать только собственных друзей, и это касается только личных отношений. Если это касается интересов государства, то Президент Украины должен выступать в интересах государства. Там, где он идет вразрез с договоренностями или меняет свою позицию в отношении других стран, но действует в интересах государства, - его для этого выбрали люди.

События 27-28 июля можно расценивать как давление, игру, многоходовую комбинацию. Ведь мы не знаем мотивов. Лучше всего – спросить у Путина. Путин – глава государства, действует в интересах своей страны, играет свою многоходовую комбинацию. Неуважение – это эмоция. А здесь, думаю, не было места эмоциям.

А.Б. Говорю не об эмоциях, а об отношениях двух стран.

Н.Л. Отношения двух стран измеряются не только встречами двух лидеров, или отсутствием таких встреч. 47 миллионов украинцев и 150 миллионов россиян формируют отношения двух стран. А здесь мы говорим о краткосрочном визите и элементах давления, приемах дипломатии. Черчилль, например, вставлял скрепку в сигару и курил ее, а пепел не падал – чтобы сбить собеседника, заставить его нервничать и сбиваться с мыслей. У каждого свои приемы. Возможно, данная ситуация – и есть некий прием Путина. В случае с Черчиллем:

первый мотив такого поведения, который приходит на ум, что он не хотел запачкать скатерть. Но на самом деле все было гораздо глубже. Не стоит судить по тому, что на поверхности. Путин очень внимателен, обладает хорошим аналитическим умом. Он все делает достаточно обдуманно, прагматично, с последующей логикой. Думаю, Виктор Янукович это понимает и относится к этому именно так – как к комбинации в игре. Я на это так смотрю. Такая тактика поведения Владимира Путина рассчитана на некий результат. И этот результат в любом случае – для укрепления отношений между двумя странами. Но лучше всего – спросить у Путина, почему он так поступает.

А.Б. Вы считаете позицию интеграции украинской экономики в европейскую приемлемой?

Н.Л. Во всем надо разбираться. Повторюсь: есть интересы государства. Любой поступок главы государства должен исходить из национальных интересов. И оценка любого поступка должна рассматриваться в первую очередь с точки зрения национальных интересов. Сегодня Виктор Янукович защищает национальные интересы Украины.

А.Б. Желая подписать соглашение об Ассоциации с ЕС, делая все для этого? Вы считаете, что таким образом национальные интересы Украины будут соблюдены?

Н.Л. Любой поступок главы государства исходит из национальных интересов. Правильный это поступок или неправильный - нужно разбирать, в чем здесь национальные интересы Украины. Для того, чтобы оценить какой-то шаг, нужно очень глубоко, внимательно проанализировать, что Украина выигрывает или теряет. Но не давать оценку, исходя из личных эмоций. Хочется ли мне, допустим, чтобы Украина вступила в Евросоюз? Я, к примеру, больше сторонник восточной интеграции. Но это не значит, что Украина должна избрать этот путь исходя из того, что мне сердце подсказывает и частично голова. Но если на себя брать ответственность за это решение, я бы не слушал в данном случае свое сердце, а сел бы и проанализировал, что для Украины выгодно, а что невыгодно.

А.Б. Вы анализировали?

Н.Л. Да. Считаю, что для нас восточное направление более перспективно и выгодно, чем западное. Туда мы должны идти со своей продукцией с высокой добавочной стоимостью завоевывать рынки.

А.Б. Очевидно, что для Европы мы – рынок сбыта, источник дешевой рабочей силы.

Н.Л. И Россия всегда была для западных стран источником сырьевой базы, рынком сбыта готовой продукции. Если посмотреть историю торговых оборотов наших портов – взять Одесский порт с момента его основания, еще когда были Лонжерон или Дерibas, Воронцов – то Одесский порт жил за счет экспорта зерна и импорта тканей и других товаров с высокой прибавочной стоимостью. Россия всегда вывозила сырье и завозила готовую продукцию. В этом наша беда. И в Украине сегодня, к сожалению, ничего не поменялось. В основном, мы экспортируем либо же зерно, либо сырье.

А.Б. Перейдем к нашей внутренней политике. В одном интервью о Ринате Ахметове Вы сказали, что он – больше, чем политик и больше, чем просто бизнесмен. Вас часто видят в обществе Рината Леонидовича. Некоторые СМИ написали о том, что Вас он выдвинул в депутаты вместо себя. Так ли это? И если да, то какие поручения и законы от его имени Вы продвигаете в Верховной Раде?

Н.Л. Говоря о Ринате Леонидовиче, я отметил, что на нем лежит огромная ответственность – за людей, которые работают в его компании, за миллионы болельщиков, которые верят и надеются, за имидж Украины, ведь ФК "Шахтер" является международным послом Украины, за благотворительную деятельность. Он взял на свои плечи всю эту колоссальную ответственность, потому он – больше, чем политик и бизнесмен. Считаю Рината Леонидовича своим другом, и если он считает так же, для меня это было бы большой честью. Не могу говорить за него, говорю только за себя.

Что касается выдвижения: меня выдвинула в народные депутаты Донецкая городская организация Партии регионов. Я пошел по мажоритарному округу и лоббирую интересы города Донецка. Хотел бы, чтобы каждый мажоритарщик защищал интересы своих городов и районов,

которые его избрали. От этого выиграет вся Украина. В этом – сила Украины. Я должен уделять внимание принятию законов, которые будут работать на всю страну. И ни в коем случае не забывать, что меня избрали дончане и работать в интересах дончан. А каждый другой мажоритарщик пусть работает в интересах своих избирателей. Мы все от этого выиграем. Мое начальство – это избиратели, жители города Донецка.

А.Б. Если мы заговорили о Ваших избирателях, хотелось бы спросить: а как сейчас машиностроение в Донецкой области? Сегодня констатируют факт, что эта отрасль в упадке, в первую очередь в Донецком и Днепропетровском регионах.

Н.Л. Вы, вероятно, ждете от меня точного ответа. Однако используете термин "упадок", который очень обтекаем. Есть объективный спад в экономике, мировой кризис, который повлиял, естественно. Машиностроение – это продукция с высокой добавочной стоимостью, ориентированная и на внутренний рынок, и на экспорт. Спрос на нее зависит от тенденций мировой экономики: если продажи падают, то соответственно начинается кризис. Это зависит и от внутреннего рынка, и от внешнего. Машиностроение, находящееся в Донбассе, не может развиваться вне тенденций рынка. Поэтому спад на рынке определяет и проблемы в отрасли.

А.Б. Замечаете ли Вы, что за последние несколько лет в Украине существенно исчезает средний класс?

Н.Л. Отсутствие среднего класса – большая проблема Украины. Но есть люди, которые взяли на себя большую ответственность за промышленные предприятия. В любой стране, когда перестраивалась экономика, был такой период. Вопрос в том, когда сформируется средний класс. А без руководства средний класс не сформируется никогда. Крупный бизнес – в основном, валютообразующий, он обеспечивает ввоз валюты в страну. Без валютообразующего бизнеса не будет развития внутреннего рынка. А значит – не будет среднего класса. То, что его сегодня нет в Украине – большая проблема страны. Но сформировать средний класс без помощи крупного бизнеса невозможно – и это очевидно. Вопрос в том, за какой период мы пройдем этот путь. Чем быстрее, тем лучше для украинцев.

А.Б. Вы верите, что мы все-таки пройдем этот путь?

Н.Л. Мы уже на него встали, он неизбежен. Все зависит от способности общества. Появление среднего класса в рыночной экономике – это самосохранение общества. Насколько украинцы подвержены этому инстинкту? Если этого инстинкта нет, мы превратимся в нацию обслуживающего персонала для Европы. Если этот инстинкт проявится, мы станем сильным, крепким государством. Вопрос в том, чтобы не уезжать в Польшу чистить бассейны или стричь газоны, а строить производство, создавать свой бизнес внутри страны. Другое дело – власть должна всячески создавать равные возможности для конкуренции, чтобы на первом месте были способности человека, его опыт и трудолюбие, а не факторы связей и личных отношений с кем-то. В этом – задача государственной власти и местных властей. Сегодня равных для всех условий нет. Это факт и большая проблема. Однако в сегодняшних реалиях наличие власти приводит к тому, что эту власть употребляют в личных интересах. Это создает огромные проблемы для бизнеса. Считаю, что сегодня не столько законы, регулирование рыночной экономики, сколько наличие коррупционной машины в лице правоохранительных органов мешает развитию и становлению среднего класса. Потому что крупный бизнес они трогать боятся, а средний и мелкий бизнес не имеет возможности развиваться. Наверное, главное препятствие сегодня для развития среднего класса заключается в наличии такой силовой машины – МВД, прокуратура, СБУ. Сегодня все живут за счет предпринимателей, за счет мелкого и среднего бизнеса, за счет давления на него.

А.Б. Ответственность за все события, происходящие в стране, тем не менее, несет большая правящая власть, чем оппозиция или правоохранительные органы.

Н.Л. Правящая власть несет самую большую ответственность, это очевидно. Вопрос в том, что с этой ответственностью делается. Когда берешь на себя ответственность, нужно проводить реформы и решать проблемы. Приезжая к своим избирателям, я тысячу раз извиняюсь за все проблемы, которые сегодня есть, и рассказываю, что делаю и буду делать, чтобы эти проблемы были решены. И извиняюсь, и еще раз извиняюсь – за те проблемы, в том

числе, которые до нашей власти начались. Сегодня я являюсь членом правящей Партии регионов. Поселки, к примеру, основанные в 30-е годы, без генерального плана, без инженерной подготовки, коммуникаций, сегодня очень страдают: нет воды, дорог, освещения. Эти проблемы были заложены до моего рождения. Однако за них я сегодня тоже несу ответственность.

А.Б. Избиратели слышат и понимают?

Н.Л. Дело не в том, чтобы человек понимал и слышал. Дело в том, чтобы у меня получилось выполнить все, что я пообещал. За это я отвечаю больше всего. Чтобы не потерять свое достоинство и честь. Ведь я многое пообещал, многое запланировал.

А.Б. По-вашему, политик должен быть дипломатом в первую очередь или честным человеком?

Н.Л. Интересный вопрос. А Вы разделяете эти понятия? Невозможно быть дипломатом и честным человеком одновременно? Смотря, что вкладывать в термин "дипломат". Если Вы толерантно называете ложь дипломатией, тогда, действительно, понятия "честность" и "ложь" несовместимы. А если брать дипломатию, то, наверное, можно совместить. Оставаться честным и при этом быть дипломатом.

А.Б. Какая черта характера для политика главная?

Н.Л. Блаженство. Самоотречение. Мне очень импонируют политики первого поколения, "первой волны", государственные деятели. Например, первая волна большевиков после становления советской власти. Они работали с элементами самоотречения, самоотдачи. Они были блаженными: искренне верили в то, что делали, и не думали о себе. Мне также нравятся политики во Франции после Второй мировой войны, которые занимались построением государства после оккупации. Де Голль, к примеру, был блаженный политик. Первое поколение политиков, которые создавали Соединенные Штаты Америки, основу этого государства. Те люди работали с самоотдачей, абсолютно не думая о себе. Де Голлю пришлось в период, когда он несколько лет был не у власти, продать машину, которую ему подарил президент США, для того, чтобы как-то жить. Как правило, такие люди вообще не думали о себе, и некоторые из них заканчивали жизнь в нищете. Но они успели очень много сделать, заложили фундамент для последующих поколений.

Если мы возьмем, скажем, Кирова, Куйбышева, Дзержинского (я не беру сейчас Троцкого, Ленина), которые создавали основу экономики Советского Союза, это были люди с большой самоотдачей, которые для себя, по большому счету, ничего не сделали. Они допускали много ошибок, они были жестоки, но делали то, во что верили. И такие примеры есть во многих странах. Есть и обратная сторона этого. Например, Пол Пот тоже был блаженный, с самоотдачей, но при этом уничтожил очень много людей и по большому счету ничего не сделал для своей страны, кроме горя. До абсурда можно довести любую идею. Но такие качества, как самоотдача, самоотречение, увлеченность идеей, вера в нее близки мне больше всего.

А.Б. В Украине есть такие политики?

Н.Л. Не смогу ответить на Ваш вопрос...

А.Б. Вы считаете себя таким политиком?

Н.Л. Этот вопрос каждый читатель интервью должен задать себе сам и кого-то для себя найти. Мне же на этот вопрос отвечать некорректно.

А.Б. Слова "блаженство", "святость" в Украине ассоциируются с одним политиком, который сейчас сидит в тюрьме.

Н.Л. Не знаю, у кого такие ассоциации. У меня – точно нет. Если мы говорим об одном и том же человеке, то эти понятия с ним совершенно несовместимы.

А.Б. Вы очень любите русскую поэзию, русскую культуру.

Вы процитируете что-то из русской поэзии для наших читателей в завершение нашего завтрака? Или строку из Высоцкого?

Н.Л. Скажите строку из любого стихотворения и я ее продолжу.

А.Б. Но не хотелось бы повторяться. Так было в одном из Ваших недавних интервью...

Н.Л. Да. Но мы и часто с друзьями так делаем. Я еще ни разу не прокололся. Мне нравятся Есенин и Пушкин. Наизусть знаю всего Высоцкого, причем специально никогда его не учил. Так произошло естественным образом от того, что очень часто его слушал. Очень много поэзии Есенина знаю, которого, опять-таки специально никогда не учил. При этом ни одной строчки не смогу сказать из Ивана Франко или Тараса Шевченко, к сожалению, наверное. Знаю, что это – великие украинские поэты, понимаю их значение в украинской культуре, знаю, что многие их очень любят.

А.Б. Свою прозу Шевченко в основном писал на русском языке...

Вспомнился Есенин:...

Н.Л. Кстати, есть точки пересечения у Есенина и Высоцкого, глубокое заимствование образов. Не думаю, что Высоцкий бы обиделся, услышав, что я говорю о том, что он заимствовал образы у Есенина. Как говорил Пушкин: "От плохих стихов не отказываюсь, надеюсь на добрую славу своего имени. А от хороших, признаться, и сил нет отказаться." У Высоцкого есть заимствование из поэмы Есенина "Пугачев". Высоцкий читал один из монологов, чем, думаю, проникся, и перенес в свое творчество: "Долгое время мой скелет носил на отрывку воронам мясо". А в стихах Высоцкого несколько раз встречается "И ветер дул, с костей сдувая мясо, и радуя прохладой скелет". Этот образ из Есенина, мне кажется, Высоцкий позаимствовал, по-своему переработал его. Про Родину: "Купола в России кроют чистым золотом..." Они во многом, на мой взгляд пересекаются, у них на ярких образах построены стихи. Возможно, потому и у меня так: понравился Высоцкий и понравился Есенин.

А.Б. Очень люблю Пушкина и Роберта Рождественского.

Н.Л. А Вознесенского?

А.Б. Нравятся стихи о дружбе ...

Н.Л. Вознесенский тоже очень сильный поэт. Некоторые его фразы и образы очень берут за душу:

Ни славы и ни коровы,..

...Чтоб было с кем пасоваться,

аукаться через степь...

У Вознесенского много таких стихов про дружбу. Писал он для Театра на Таганке. Высоцкий в то время был полуопальным. Но история потом рассудила сама. По уровню, может быть, Высоцкий даже чуть выше. Но тогда это была "неровня" такая, скажем так. Но они очень дружили между собой. Рождественского, к сожалению, не знаю.

А.Б. У меня так же, как у Вас – те, стихи, которые очень нравятся, сами собой укладываются в памяти. Например этой зимой мне удалось побывать к кладбище Сент-Женевьев-Де-Буа под Парижем, где похоронена элита рухнувшей Великой России. Интересуясь информацией об этом кладбище, наткнулась на потрясающие строки Роберта Рождественского: Малая церковка. Свечи оплывшие... ..Мчатся над Сент-Женевьев-де-Буа.

Н.Л. Спасибо большое! Очень красивый стих. Это же тоже блаженные люди. Ведь тогда они сражались за Царя, за Отечество. Не важно, какую веру они отстаивали. Важно, что искренне и с элементом самоотдачи. Сегодня в мировой политике слишком много масок. В основном все, как у Высоцкого – "люди маски надели". Были периоды в истории многих стран, когда маски срывались, люди, политики были искренние, естественные, не скрывали своих эмоций и убеждений. Сегодня же – эпоха масок. Это вызывает уныние и добавляет серости в политике. Вот отвечая на Ваш вопрос об основном качестве политика, наверное, в развитие этой темы скажу, что это – искренность, отсутствие маски. А как это ни называть – блаженностью или самоотдачей.

<http://obozrevatel.com/interview/49873-levchenko-za-zavtracom-s-berezovskoj.htm>

Ганна Герман: «Вибір України залежить лише від її народу»
корреспондент.net

Відповідь на заяву народного депутата України Олега Царьова про те, що шість пунктів Угоди про асоціацію з Європейським Союзом суперечать Конституції України.

Європейський вибір України – це воля її народу, який за Конституцією є єдиним джерелом влади в нашій державі. Воля народу є також єдиною легітимацією будь-якої влади, і нинішньої в тім числі. І священний обов'язок кожного уряду і кожного правителя – захищати і виконувати волю народу. Таким чином, лише український народ, а не будь-який суд, може приймати рішення з питань стратегічної перспективи незалежної держави. Іншими словами, скасувати європейський вибір України може лише український народ. Ці слова я би хотіла адресувати тим колегам в парламенті і поза ним, які роблять спроби ревізії європейського вектора української зовнішньої політики.

Стосовно ж твердження про те, кого підтримає Росія на майбутніх президентських виборах, то тут ситуація ще більш ясна: президента України вибирає український народ. А народ обере того, хто буде вести Україну до європейських стандартів і до європейської перспективи. Ця відповідь очевидна, і вона ґрунтується також і на найновіших соціологічних дослідженнях, які підтверджують, що кількість прихильників європейського вибору України з кожним днем зростає.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/gannagerman/a114618>

Александра Кужель: «Как налоговая наполняет бюджет. Рецепт от Клименко»
glavkom

«Ведомство Клименко за семь месяцев пополнило бюджет на 9,2 млрд. грн. больше, чем в 2012. Плательщикам налогов возвращено 33,5 млрд. грн.», - сообщается в победоносном релизе Минсдоха, разбросанном по всем СМИ.

А тепер – об одном из методов, каким достигается прирост процентов, столь милых власти. О том, как в казну, из которой потом щедро финансируются президентские резиденции, поместья замгенпрокуроров и парки роскошных авто, изымаются оборотные средства, необходимые для жизнедеятельности украинских предприятий. Не столь победоносно, но честно.

В киевской области работает автотранспортное предприятие, занимающееся грузоперевозками. В 90-е годы предприниматель создал его сам, с нуля. Никто ему не помогал, он ни у кого ничего не просил и крупица по крупице строил свой бизнес. На энтузиазме, подвижническом труде, упорстве и предпринимательском таланте создал более 100 рабочих мест. Свою деятельность вел всегда максимально честно и не уставал верить, что скоро станет легче, можно будет перевести дух и работать так, чтобы работа приносила не только неприятности, но и чувство удовлетворения от собственной миссии на Земле.

Правда, в Украине с предпринимательской миссией в последние три года как-то не складывается у всех, кто не принадлежит к цеху почетных стоматологов, поэтому государство задолжало предпринимателю более 5 млн . грн. не возвращая НДС. Ну не досуг вернуть то, что принадлежит кому-то другому, если он не в Семье. Сами понимаете, то беседку президенту нужно справить, то ванну с гидромассажем в НБУ прикупить... Все время денег не хватает, то то, то это...

А начальство требует, чтобы отчетность была в порядке – и по возврату, и по налоговым поступлениям. Для того, чтобы всем злопыхателям, в том числе и послам иностранным, доказать – все в стране чудесно, приходите к нам, открывайте бизнес, а то свой-то, отечественный, в Бозе почил, отжимать уже нечего. Приходится ловчить, даже, можно сказать, изворачиваться.

Кто там у нас еще работает, кто на плаву держится? Сюда его, в налоговую инспекцию, в нашем случае – в Киево-Святошинскую! Хотите часть суммы возврата НДС вернуть – пишите, что уже все получили, а половину из-за высокой патриотической сознательности сами опять отдали – налоговым авансом, годиков за пять вперед, чтобы и завтра, и послезавтра голова не болела, за что же новые шины для президентского кортежа купить и ремонт в высоком кабинете сделать.

Вот такая незамысловатая схема, известная всем, в том числе и иностранным потенциальным инвесторам. И НДС для отчетности вернули, и бюджет кое-как наполнили.

Чем это оборачивается для бизнеса – все понимают. Вымывание оборотных средств ведет к банкротству и миллионной безработице, уничтожению целых отраслей и ухудшению инвестиционного климата страны.

Отдельно хочу сказать, что указанного предпринимателя пригласили для личной беседы к заместителю начальника Киево-Святошинской налоговой инспекции Сокальскому Игорю Александровичу, причем в официальный обеденный перерыв. Вместе с предпринимателем пришли депутат Олег Осуховский, член Комитета по вопросам борьбы с организованной преступностью и коррупцией и помощники Главы комитета по предпринимательству Кужель. Все вместе они нарушили планируемую интимность беседы, в ходе которой должны были быть озвучены дополнительные условия, касающиеся оставшейся суммы невозвратного НДС. Вдруг оказалось, что руководство налоговой вызвало в обеденный перерыв руководителя предприятия исключительно для того, чтобы поинтересоваться, как же это его предприятие не сдохло, и, несмотря ни на что, продолжает работать. А НДС поклялось вернуть в «ближайшее время».

Президент Янукович неоднократно грозился «поотбивать руки всем, кому нужно это сделать, чтобы не трогали этот налог». «Нужно разработать прозрачный механизм возмещения НДС в автоматическом режиме, жесткий, прозрачный должен быть механизм, и этот стыд нужно убрать навсегда», - вещал глава державы .

Виктор Федорович, так вот же они, кому нужно руки поотбивать! В связи с вашими грозными президентскими словами с нетерпением ожидаем эпическую картину: руководство налоговой Киево-Святошинского района и Янукович с учительской указкой, изо всех сил бьющий по жадным чиновничьим перстам.

<http://glavcom.ua/articles/13101.html>

Телебачення і радіомовлення

Выброс аммиака на заводе "Стирол" унес жизни пяти человек

Интер, Подробности

Сегодня днем во время планового капитального ремонта на заводе "Стирол" произошел выброс аммиака из-за разгерметизации трубопровода. Аварийно-спасательная служба концерна в течение 30 минут ликвидировала неисправность, которая стала причиной выброса, однако на предприятии есть пострадавшие - их 20. Пять человек погибли. Специально созданная комиссия приступила к выяснению причин выброса. Подробнее в нашем репортаже.

Ирина ИСАЧЕНКО, корреспондент: В 2 часа дня на заводе завывали аварийные сирены - во время планового капитального ремонта в одном из цехов, произошел выброс газа аммиака.

Владимир ОВЧАРЕНКО, работник предприятия: Паника была, потому что большое количество загазованности, сильно большое облако было. Аммиак - легкие сходу ожоги, это все, ну и вообще, задыхаешься, это же газ.

Ирина ИСАЧЕНКО, корреспондент: Аварийно-спасательная служба концерна в течении 30 минут ликвидировала неисправность.

Вячеслав КОРОЛЬ, начальник территориального управления Госгорпромнадзора Украины в Донецкой области: В цеху находилось порядка 100 человек. На данный момент 20

человек обратился, госпитализировано и 5 человек обнаружены без признаков жизни. Создана комиссия.

Ирина ИСАЧЕНКО, корреспондент: Начато уголовное расследование - сообщил прокурор Горловки. Но говорить о причинах аварии еще преждевременным.

Олег КОЛЕСНИК, прокурор Горловки: Попередньо аварія пов'язана з технологічним розривом аміачного проводу. Зараз якісь висновки зарано робити.

Ирина ИСАЧЕНКО, корреспондент: Руководство предприятия заявило, что все социальные вопросы будут решаться за счет компании.

Сергей ПАВЛЮЧУК, председатель правления ПАО "Концерн Стирол": Собственником предприятия. Ситуация взята под личный контроль, он очень обеспокоен произошедшим. Всем семьям погибших и пострадавших будет оказана материальная помощь.

Ирина ИСАЧЕНКО, корреспондент: Главный государственный врач Санитарно-эпидемиологической службы Горловки утверждает - его подчиненные взяли пробы воздуха на границе санитарно-защитной зоны. И превышения нормы концентрации аммиака не обнаружили.

Главный акционер и владелец Дмитрий Фирташ взял лично под свой контроль сложившуюся ситуацию на предприятии. Он выразил соболезнование семьям погибших и пострадавших. По распоряжению Дмитрия Фирташа семьям погибших и пострадавшим сотрудникам выделяют материальную помощь и окажут социальную поддержку. Президент Виктор Янукович взял под свой контроль ситуацию, сложившуюся в Горловке. По его поручению туда направились вице-премьер-министр Юрий Бойко и министр экологии Олег Проскураков.

Медики занепокоєні масовим продажем фальшивих ліків

УТ-1, Підсумки дня

Між тим, медики занепокоєні масовим продажем фальшивих ліків.

Лише торік фахівці виявили майже 700 назв фальсифікованих препаратів. Серед яких і небезпечні для життя. За оцінками експертів - на українському ринку підробок 5 відсотків, а третина - взагалі без назви виробника. Більшість медикаментів продають через Інтернет та в супермаркетах. За півроку відомство видало сотню розпоряджень про заборону в Україні підробних ліків. І тепер нагадує про кримінальну відповідальність.

МОЗ береться по-новому контролювати знеболювальні

Водночас, МОЗ береться по-новому контролювати знеболювальні.

Передусім, препарати, що містять наркотичні компоненти. Україна - 78-ма у світі, де такі ліки доступні. Щоб не допустити незаконного обігу заборонених медикаментів, у міністерстві розробили спеціальну Концепцію із забезпечення хворих лікарськими засобами. Цей проект має не лише контролювати продаж, а й унеможливити факти зловживання знеболювальними.

Світлана РУМ'ЯНЦЕВА, співробітниця Інституту стратегічних досліджень МОЗ України: По-перше, у цей час йдуть перемовини з Міністерством внутрішніх справ стосовно зміни вимог до приміщень, в яких зберігаються лікарські засоби, що містять підконтрольні речовини. По-друге, вносяться зміни в 11-й наказ Міністерства охорони здоров'я, яким регламентується порядок зберігання рецептів, знищення цих бланків рецептів.

Пішов з життя відомий правозахисник Дмитро Гройсман

Пішов з життя відомий правозахисник Дмитро Гройсман. За попередніми даними, причиною смерті став серцевий напад. У 98-му юрист створив Вінницьку правозахисну групу. До нього приїжджали з усієї України. Число тих, кому він допомагав вирішити правові проблеми, налічує сотні. Свого часу Дмитро Гройсман координував кампанію за відміну смертної кари та був співзасновником вінницької групи "Міжнародної Амністії". 7-го серпня правозахисник мав з'явитися до суду, де проходив як обвинувачуваний у справі про наругу над державними символами України. Дмитрові Гройсману був 41 рік.

Існування «партії Путіна» в парламенті України суперечить Конституції *Радіо Свобода*

Заяви регіонала Олега Царьова щодо невідповідності Конституції України норм угоди про асоціацію з ЄС є неправдивими і неаргументованими, заявляють експерти. Вони наголошують, що асоціація не передбачає делегування суверенітету, а відтак для підписання угоди вносити зміни у Конституцію не потрібно. У Партії регіонів зауважують, що не поділяють позиції Царьова і не довіряють наданому ним аналізу.

Заступник голови фракції Партії регіонів Олег Царьов висловив думку, що шість пунктів угоди про асоціацію з ЄС суперечать Конституції України. За його словами, якщо група депутатів від Партії регіонів зробить подання до Конституційного суду, він винесе рішення про неконституційність угоди.

Утім, экс-президент, голова Конституційної асамблеї Леонід Кравчук наголошує, що Конституція не потребує ніяких змін для укладання угоди про асоціацію з Європейським союзом. За словами Кравчука, заяву Олега Царьова не можна сприймати серйозно, оскільки вона не аргументована.

«Передбачено Конституцією, що держава укладає міжнародні угоди, і ці міжнародні угоди погоджуються на різних рівнях, в різних інстанціях, багато інколи років. Тому тут не можна шукати абсолютно ніяких підстав і ніяких причин для того, щоб це питання обговорювати. Коли якомусь агентіві, чи якомусь відповідальному, чи безвідповідальному працівникові, чи якомусь, скажімо, служачі невідомо якому царю і яким господарям хочеться щось і комусь напакостити, то він починає людей обдурювати», – зазначив Кравчук у розмов з Радіо Свобода.

Олійник: Партія регіонів не поділяє позицію Царьова і не довіряє його аналізу

У Партії регіонів не поділяють позиції Олега Царьова і не довіряють аналізу угоди про асоціацію з Європейським союзом, зробленому Центром «Правова держава» на запит громадського руху «Український вибір». Про це Радіо Свобода сказав депутат від Партії регіонів Володимир Олійник.

«Це його приватна думка. Це приватна юридична структура якась зробила експертизу. Таких у нас дуже багато. Не думаю, що набереться 50 депутатів, які готові були б спрямувати відповідне подання до Конституційного суду. Предметом розгляду Конституційного суду є не проекти, не наміри, а прийняті рішення. Тому я не можу зрозуміти, з якого предмету будуть звертатися. Навіть саме рішення щодо асоціації не є остаточним. Треба, щоб його ратифікували у парламенті», – каже Олійник.

Україна не делегує право ухвалювати рішення замість себе – Горбач

Не суперечить Конституції України і утворення відповідно до угоди комітету асоціації і комісії асоціації, зауважує політичний аналітик Інституту євроатлантичного співробітництва Володимир Горбач. Він зауважує, що це – скоріше контрольні органи, ніж керівні, і до них увійдуть як представники Євросоюзу, так і українського уряду, а відтак вони не зможуть ухвалювати рішення, які суперечитимуть законодавству України.

«Таку позицію займав президент Янукович, коли його почали запрошувати у Митний союз. Це є серйозною натяжкою в обох випадках. Україна не вступає в Європейський союз. Україна укладає міжнародну угоду. Вона не делегує право ухвалювати рішення замість себе. Вона сама добровільно погоджується на ті чи інші правила. Що справді не відповідає українській конституції – це існування «партії Путіна» в українському парламенті, до якої задекларував свою належність депутат Царьов», – зазначає Горбач.

Думки експертів збігаються в тому, що зміни до Конституції слід буде вносити, коли буде вирішене питання щодо вступу України у Євросоюз – як повноважного члена. Лише тоді Основний закон потребуватиме уточнень щодо відносин із ЄС, кажуть вони.

Хто найбільше винен у тому, що погані дороги вбивають людей? *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

Гості «Вашої Свободи»: Сергій Будник, генерал-майор, начальник Центру безпеки дорожнього руху й автоматизованих систем МВС; Дмитро Святаш (телефоном), народний депутат (Партія регіонів).

Тетяна Ярмошук: Пане Будник, за вашою статистикою, яку ви давали, за останніх 6 місяців через незадовільний стан доріг в Україні сталися 274 ДТП, внаслідок яких загинуло 24 людей. У відсотковому співвідношенні від загальної кількості ДТП і смертності який це відсоток?

Сергій Будник: Це досить невеликий відсоток. Це приблизно 10% від загальної кількості ДТП з постраждалими. І загиблих 24 – це цифра у межах 1%. Бо, на жаль, на наших автошляхах приблизно 2 тисячі осіб за шість місяців. Якщо говорити про конкретну цифру за 7 місяців, то ця цифра вже є 2219 осіб загинуло.

– Якщо говорити про ДТП, які сталися через поганий стан доріг, то причина була – це провина водіїв чи провина комунальників?

Сергій Будник: Відповідно до законодавства, за стан доріг відповідають власники доріг. Це або «Укравтодор», якщо це стосується доріг державного значення і інших доріг поза населеними пунктами, або це є комунальні підприємства територіальних громад – це вулиці і дороги населених пунктів. Тому цей відсоток є таким невеликим.

І, в принципі, це позитив у тому плані, що небагато людей гине у нас саме із-за неналежного стану доріг. Інша справа, що в нас і аварійність через неналежний стан доріг знижується. Знижується тяжкість наслідків ДТП.

На жаль, сьогодні не всі водії переймаються необхідністю і взагалі повагою до правил дорожнього руху і порушують правила дорожнього руху. Перша причина ДТП у нас сьогодні, особливо з потерпілими, то це перевищення швидкості. Тобто, якщо гарна дорога – перевищення швидкості. Звідси і кількість ДТП. Якщо гірша дорога, то, звичайно, цього порушення вже немає.

Інша справа, що є ДТП через неналежний стан доріг, але він незначний, як ми бачимо по статистиці.

– Але разом з тим, от я нещодавно була свідком події, яка мене дуже вразила. Це на трасі від Житомира до Бердичева у бік Бердичева. За селом Двірець – там синій знак. І там зараз ведеться ремонт доріг, частково дорога перекрита. Але разом з тим, там уже стоять вінки, є загиблі.

А чому загиблі? Там було лобове зіткнення, оскільки чотири смуги переходило у дві, а не було ніякого знаку. Абсолютно є логічним, що таке могло статися, оскільки людина їхала собі, нічого не бачила, а назустріч їхала інша машина.

Хто за це має відповідати? Скільки це вінків має бути?

Сергій Будник: Відповідно до основного порядку, встановленого законом, ми двічі на рік весняно-літній і осінньо-зимовий огляд доріг проводимо разом зі власниками цих доріг – «Укравтодором» або комунальним підприємством. І всі такі місця у нас на обліку перебувають.

Інша справа, що, якщо не були встановлені знаки, у нас, на жаль, сьогодні (більша цифра, може, трошки помилюся, але не дуже на велику кількість) приблизно 6 тисяч дорожніх знаків не вистачає по Україні.

– Пане Святаш, хто має відповідати за таку ситуацію, наприклад? Як вирішити цю проблему?

Дмитро Святаш: По-перше, якщо доведено, що ДТП з жертвами сталося через поганий стан дороги, то має відповідати власник дороги. Та організація, яка утримує дорогу.

Але треба довести, що саме це було причиною виникнення ДТП. Ані перевищення швидкості, ані порушення правил дорожнього руху. І, якщо я не помилюся, це доведено у нашому законодавстві.

Але якщо Ви маєте на увазі кримінальну відповідальність, то тут зовсім інша ситуація і маємо працювати над законодавством.

– *Пане Сергію, Ви говорите про те, що в Україні не вистачає знаків. Де їх взяти? Як вирішити цю ситуацію?*

Я не хочу зараз говорити про поганий стан доріг, що їх потрібно ремонтувати. Це всім зрозуміло. Але зараз не вистачає коштів у держави. Зрозуміло, що за один день це не буде зроблено. Як вирішити проблему?

Сергій Будник: Як я вже сказав, ми, за підсумками тих оглядів, робимо приписи власникам доріг щодо необхідності встановлення дорожніх знаків, огороження, освітлення, нанесення дорожньої розмітки.

Звичайно, ми розуміємо, що сьогодні не вистачає коштів, але ми зі свого боку реагуємо на це тим, що ми за невиконання наших приписів складаємо адміністративні протоколи і притягуємо посадових осіб, відповідальних за утримання доріг, до адміністративної відповідальності.

– Я зараз говорю лише про цей випадок, оскільки я була свідком. Я так думаю, що таких місць по Україні є не одне. Разом з тим, коли я їхала, то там не було співробітників ДАІ. Можливо, саме важливо, щоб співробітники стояли саме на таких місцях, а не десь за рогом, де їх не видно, де білий знак.

Сергій Будник: Згоден. І хочу сказати, що, на жаль, після скорочення штатної чисельності ДАІ, яка відбулася у 2011 році, було скорочено приблизно третину особового складу ДАІ, сьогодні ми не можемо закрити нашими патрулями всі дороги. Змінений порядок несення служби і організації роботи ДПС.

Я хочу сказати, що таке місце має бути позначене відповідним дорожнім знаком. Ми знаємо, що 15 квітня цього року набули чинності зміни до правил дорожнього руху. Там передбачені такі дорожні знаки, які говорять про зміну організації дорожнього руху. Має бути на коричневому фоні табличка, де буде написано, що надалі змінено порядок руху. Або ж встановлені інші дорожні знаки. В обов'язковому порядку цей знак має стояти, і водії, побачивши такий знак, мають вжити відповідних заходів.

– *Якщо цих знаків немає, то хто за це відповідає?*

Сергій Будник: Відповідає за це власник дороги. І ДАІ буде реагувати.

По конкретному Вашому випадку я після передачі дам відповідні розпорядження перевірити. Якщо там немає цих знаків, то їх буде встановлено. Дамо припис власнику дороги, який має бути виконаний.

– *Пане Святаш, на Вашу думку, як можна зараз вирішити проблему, на даний момент, не чекаючи рік, два, три?*

Дмитро Святаш: Є універсальний вихід – відремонтувати у найшвидші терміни дороги. Але це неможливо зробити, бо стан дорожнього покриття в державі – роками не ремонтувався, а якщо ремонтувався, то за тими технологіями. У нас дороги сходили зі снігом.

Тому треба, по-перше, належним чином фінансувати ремонт та будівництво нових доріг; по-друге, контролювати витрати коштів на ремонт цих доріг, тобто, перепрошую, щоб крали менше; по-третє, вимагати сьогодні від власника доріг, коли проводять ремонти, відповідати усім вимогам чинного законодавства, правилам дорожнього руху, вчасно встановлювати попереджувальні знаки.

– *Пане Святаш, а хто краде?*

Дмитро Святаш: Я думаю, що, на жаль, це проблема – корупційна складова, яка існує в державі. І підрядники, і відкати на будівництво доріг – все це є. Але всім цим займаються правоохоронні органи, і кримінальні справи на по цих питаннях ідуть.

– *Скільки часу може зайняти вирішення цієї проблеми?*

Дмитро Святаш: У Росії (в широкому сенсі цього слова) є дві проблеми. Це дУрні і дороги. І ця проблема залишається актуальною 150 років. Тому сказати, що завтра це питання буде вирішене – воно не буде вирішене. Щоб сьогодні відремонтувати всі дороги, потрібно два чи три бюджети України.

Я думаю, що це питання буде вирішуватися поступово. Прем'єр-міністр регулярно ставить це питання на урядах, президент дає доручення. Я думаю, що в бюджеті наступного року ми виділимо достатньо коштів для ремонту найгірших доріг.

– Це буде закладено у бюджет на наступний рік?

Дмитро Святяш: Цього року всі кошти, які можуть бути освоєні, будуть освоєні. Те, що стосується належного фінансування. Джерела цього фінансування – це дорожній збір, це може бути податок на власника транспортного засобу. Тобто, щоб він ретельніше витрачався.

– Ми бачимо, що найближчим часом це питання вирішене не буде, і будуть погані дороги, українські водії продовжуватимуть їздити по них. Як має діяти ДАІ, щоб все-таки зменшити аварійність і якість покращити цю ситуацію, покращити життя людям?

Сергій Будник: Як я вже сказав, на жаль, у нас, коли гарна дорога, то відбуваються інші порушення – перевищення швидкості, яке призводить до неналежних наслідків. Тому, звичайно, ми сьогодні, як орган головний у державі по безпеці дорожнього руху, вживаємо заходів, спрямованих у першу чергу і на контроль за дорожнім рухом, а також на виконання тих повноважень, які в нас є стосовно контролю за утриманням доріг, дорожньої інфраструктури, технічного стану транспортних засобів, підготовкою водіїв – по всіх цих напрямках ми працюємо відповідними і діями, і оперативними заходами та операціями, які ми проводимо.

Ви знаєте, що приблизно 3-4 рази на рік ми проводимо операцію «Автобус», тобто працюємо по автомобільних перевізниках пасажирів. На жаль, у цій царині є багато проблем.

– Я про це у Вас запитаю пізніше.

Наразі ми маємо можливість послухати думки киян щодо того, хто винен у тому, що ми маємо таку смертність на дорогах через поганий їхній стан.

Респондентка: Є влада, яка повинна дивитися за станом доріг. Та структура, яка займається дорогами. Це «Київатордор», Міністерство транспорту. Якимось заведено, що ніхто ні за що не відповідає.

Респондент (переклад): Може бути, що водій винен, не враховуючи рельєфу дороги. А також, звісно, ті, хто їх утримує.

Респондентка: Відповідальність або адміністративна, або кримінальна навіть. Працівники «Укравтордору», ті, які приймають рішення. І так само ті особи, які є виконавцем цих робіт. У договорах це укладати, прописувати. Тому що коли є відповідальність, тоді є і інше ставлення до службових обов'язків.

Респондент: Це потрібно проаналізувати базу законодавства, на кого покладені ці обов'язки щодо виконання будівельно-ремонтних робіт та контролю стану за дорогами. Очевидно, що Міністерство транспорту та зв'язку мусило б мати до цього якийсь стосунок, влада відповідного району, оскільки будівництвом доріг приватні структури не займаються.

Респондентка: КМДА, якщо у Києві. Автодор.

– Пане Будник, чи притягувався хтось до відповідальності через такі випадки?

Сергій Будник: Звичайно. За шість місяців цього року було складено 5 тисяч протоколів про адміністративну відповідальність за неналежний стан утримання доріг на посадових осіб, організації, відповідальних за цей напрямок роботи.

Якщо говорити про місто Київ, про статистику...

– Це лише адміністративна, так?

Сергій Будник: Адміністративна відповідальність. Якщо кримінальна, то відповідно має бути порушене кримінальне провадження за статтею 286 або ж за ст. 288 Кримінального кодексу України. Це ДПТ, що спричинили тяжкі наслідки.

– А чи є такі випадки?

Сергій Будник: На жаль, я не можу сказати статистику, але такі випадки є. По ст. 288, а це саме стаття, яка відповідає за неналежне утримання доріг, що привело до тяжких наслідків, то близько 30 кримінальних проваджень за півроку.

– У нас наразі є на зв'язку колишній міністр транспорту та зв'язку, відомий автогонщик Євген Червоненко.

Пане Червоненко, яка Ваша думка, як можна змінити ситуацію, що через поганий стан доріг в Україні гинуть люди? Власне, йдеться про короткотермінову перспективу.

Євген Червоненко: Безвихідне питання. Коли я і мій пілот повернулися з Мадейри, є такий португальський острів, де був Кубок Європи, так мого пілота вразила одна річ: ДАІ ніде не ховається і неймовірна якість доріг та кількість тунелів. Ми прийшли до висновку, як професійні спортсмени, які об'їздили увесь світ, що навіть в СНД немає такої кількості тунелів, інфраструктури.

Якщо по суті питання, то, по-перше, я хочу передати велике вітання Сергію Буднику – дуже порядний міліціонер, я б сказав, що з великої букви. Я давно з ним знайомий. Але ні він, ні я, на жаль, сьогодні змінити, навіть при всьому бажанні, нічого не можемо.

Треба змінити пріоритети, щоб була відповідальність. По-перше, не тільки у Конституції, але й у житті людини права мусять бути не на папері, а в житті, першим пріоритетом, тоді зміняться і дороги, і якість лікування, а не вимагання грошей, і те, щоб часом пожежники приїжджають і не починають гасити, бо ти не даси грошей.

У нашій ситуації, коли корупція дісталася до всієї ланки керування і адміністрування, коли пріоритет – не стати видатною людиною, а стати посадовцем десь на митниці, а чи я знаю, де... Я переконаний, що хлопці ДАІ теж часом не по своїй волі ховаються під кущами і роблять аварійні ситуації. Особливо це видно там, де я живу, у Конча-Заспі. Бо їдуть заможні люди, і треба когось піймати.

І так ми приходимо до головного: безпека людини, особливо безпека на дорозі. Я вже казав, я попереджав про те, що буде з дорогами, бо це не Нобелівська премія, це звичайні менеджерські розрахунки, що в цьому році у нас полізуть ці дороги. Як перший заступник Черновецького, мера Києва, я ще тоді піднімав питання, бо у нас катастрофічно падають гроші на поточний ремонт, не кажучи про капітальний. Плюс якість доріг. І коли в дорогах 80% ..., то це вже не дорога, це шмат, який розповзається.

Я про це попереджав. Крім того, у нас найстрашніше – немає відповідальності ДАІ та державних служб за життя і пошкодження автомобіля. Якщо ми когось пошкоджуємо, то несемо відповідальність. Чи це прикрито, слава Богу, страхуванням шкоди третім особам. У нас взагалі таке поняття: винна держава! Яку ми клянемо, але ніхто не відповідає. От коли у кожному випадку пошкодження машини чи людей йшли б шалені виплати, я думаю, що змінилася б відповідальність. Іншого шляху немає.

Менше б крали, а більше відповідали б за стан доріг.

– Пане Червоненко, а як можна змінити цю ситуацію зараз? Чи це неможливо зробити?

Євген Червоненко: У цій ситуації, яка зараз, треба ввести чітку відповідальність про попереджувальні знаки. Я думаю, що пан Будник про це знає, не раз говорив. Я не чув вашої передачі. Якщо заздалегідь не поставити знак про небезпеку, а поставити його тільки перед ямою навіть – у нас взагалі не ставлять. Ми створюємо небезпечну ситуацію, бо йде багаторядний потік.

Треба інформувати людей і казати чесно: ця дорога небезпечна у цьому місці. Це буде чесно перед країною, перед людьми і перед Богом.

Ну, а далі вже дивитися... Це довга розмова. Я знаю, що я приводив гроші в Україну довгострокові на 20-25 років, але нікому це не було потрібно, коли я був в уряді Тимошенко і до того. Просто всі займаються сьогоднішніми, скажімо м'яко, завданнями.

– Одна річ – поставити знак перед ямою, а інша річ – поставити ще після того його, як сталася ДТП. Як дуже часто у нас, на жаль, трапляється.

Пане Будник, Ви вже почали говорити про це. Впродовж останнього часу на українських дорогах сталося кілька ДТП, буквально впродовж останнього місяця, за участю громадського транспорту. Була Волинська область, Запоріжжя.

На Вашу думку, чи належно в Україні контролюється ця ситуація? Чи є водії професіоналами? І чи безпечно сідати людині у маршрутку, скажімо, і цілу ніч кудись їхати?

Сергій Будник: На жаль, у цьому напрямку є певні проблеми. Вони пов'язані в першу чергу з тим, що на сьогоднішній день дуже різноманітна і розпорошена система пасажирського транспорту.

Ми пам'ятаємо, коли раніше були великі автогосподарства, які мали у своєму складі відповідні підрозділи, які відповідали за безпеку дорожнього руху, за технічний стан транспортних засобів, за медичне забезпечення водіїв. Сьогодні, на жаль, ми бачимо, що маршрутні транспортні засоби, особливо малої місткості, так звані «маршрутки», здебільшого є власністю певних осіб, так званих «самозайнятих працівників», які сьогодні працюють в одного перевізника, який виграв тендерні процедури на певний маршрут.

Після того, як ми здійснюємо контроль, а ми це здійснюємо постійно, обов'язково раз на квартал, або раз на півроку ми проводимо операцію «Автобус», де ми перевіряємо всі транспортні засоби на предмет їх технічного стану, документів водія, стану водія і інші питання. Зокрема, якщо говорити про останню операцію, яка була проведена з 20 травня по 18 червня цього року, то нами було оглянуто близько 88 тисяч транспортних засобів. При цьому це було приблизно 7 тисяч перевізників. Тобто 7 тисяч організацій, які забезпечують ці перевезення.

– Пане Будник, а що є найбільшими проблемами?

Сергій Будник: Проблема у тому, що було виявлено 6, майже 7 тисяч одиниць транспортних засобів, що здійснюють перевезення пасажирів, з технічними несправностями.

Сьогодні існує порядок обов'язкового технічного контролю таких технічних засобів. На жаль, ми сьогодні бачимо, що відсутній контроль за цими підприємствами, які проводять перевірку. І ця перевірка відбувається практично формально – ніхто нічого.... Я не скажу, що всі, але деякі з цих організацій не проводять належної перевірки технічного стану. Тому ми і бачимо сьогодні на наших вулицях маршрутку, які навіть своїм зовнішнім виглядом показують, що ніякого контролю вони не проходили.

– Є ще одна проблема. Водій може їхати (наприклад, нехай це буде місто Рівне) вночі з міста Рівного, потім він стоїть кілька годин у Києві і їде знову. Зрозуміло, що людина просто фізично у такому стані не може їхати, оскільки вона втомлена. Хто їх перевіряє?

Сергій Будник: Відповідно до законодавства, має бути чітко графік роботи водія. І сьогодні ми знаємо, що з 1 червня цього року запроваджена обов'язковість наявності так званого тахографа. Це привід, який фіксує термін роботи і відпочинку водія, швидкісні параметри і інші. Тобто сьогодні ДАІ має повноваження перевірки їх. Але, на жаль, враховуючи те, що вони сьогодні в основному сучасні, електронні, то приладів для перевірки у нас немає.

– І ще таке питання. Для того, щоб бути водієм громадського транспорту, то потрібно мати три роки водійського стажу. Але всім нам відомо, що, наприклад, у водіїв-дальнобійників чи у водіїв-професіоналів відкриті всі категорії. Він, скажімо, міг реально 20, 30 років бути водієм, але лише сів, його взяли – у нього формально стажу 20 років. Як вирішити цю ситуацію?

Сергій Будник: На жаль, проблема трошки в іншому. Ті, хто має 20 років, з ними проблем немає. Тому що ці люди поважні, ці люди з досвідом, розумінням ситуації.

– А у чому проблема?

Сергій Будник: А проблема у тому, що, на жаль, оці три роки, про які Ви сказали, то сьогодні водієм автобуса може бути особа, яка досягла 21-річного віку. Тобто з 18 років, отримавши посвідчення водія категорії «В» – «легковий автомобіль», в 21 рік отримати категорію «D» і працювати водієм автобуса.

– Потрібно збільшити стаж?

Сергій Будник: Не потрібно збільшувати стаж, а необхідно забезпечити системи підготовки персоналу автомобільного транспорту. Водій має отримати спеціальність.